

List izhaja
dvakrat na mesec.
Posamezna št. 75p
Naročnina
mesečno 1.50 D.
Rokopisi se ne
vračajo.
Nefrankirana pisma
ne sprejemajo.

VOJNI INVALID

Poština plačana
v gotovini.

Uredništvo in
upravnništvo v
Št. Peterski
vojašnici.

Glasilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.

Opozicija.

Navadno je povsod tako, da se najdejo pri kakšni akciji ljudje, ki delajo zgago. Tako je tudi v našem udruženju. Cel čas obstoja naše organizacije naletujemo na posamezne člane in male skupine, ki pravzaprav sami ne vedo zakaj rovarijo v svoji organizaciji.

Udruženje gre svojo pot preko njih, toda značilno je pa le, v čem obstoja njihovo opozicijsko razpoloženje.

Prvič nimajo discipline, ker sicer ne bi kot člani, ki se podvržejo pravilom organizacije delovali proti njihovim predpisom drugače, kakor cela ostala organizirana družba.

Imajo pa svoje ambicije in programe. Vsak naš član ima dostop na občni zbor, ter k vodstvu organizacije. Ima besedo in dolžnost.

Naša opozicija se vleče že dolgo časa poleg onih članov, ki imajo častno nalogo delovati na čelu udruženja.

Kljub temu, da se trudi prepričati članstvo v smislu svojih načrtov, ne more doseči prevratov.

Zakaj ne? Zato ker so metode opozicije jalove, nestvarne in izvirajo iz samih gotovih ambicij.

Toraj je jasno, da današnja opozicija ni na mestu in je škodljiva organizaciji, ker nima stvarnih vzrokov. Dobra stvarna opozicija mora pomagati in je v tem slučaju potrebna.

Ker pa v našem udruženju ni takega delovanja, pri katerem bi bila potrebna kako opozicija, zato ne morejo nezavedni demagogi nikamor.

Imamo le par brezvestnih kričočev, ki sami ne vedo kaj hočejo, pa delajo zgago, jemljejo ugled udruženju in ga ovirajo pri njegovi koristni akciji. Niso nič dosegli in ne bodo nikoli, ker nimajo vzrokov in nimajo nobenih zmožnosti, da bi pokazali neko pravo, o katerem trdijo. Vsak pošten človek se mora zavedati, ako nič ne opravi, pa se ne sklada z gotovo obstoječo akcijo in razmerami, da pusti vse skupaj in gre.

Pri nas imamo peščico, ki se tega ne zaveda in kljub temu, da nič ne opravi in ne pokaže, tudi ne gre.

Udruženje je nekatere že celo samo izbacilo, pa kljub temu se še love za njim. Oni so posebna sekta, ki hoče s svojo politiko rešiti vojne žrtve. Ta peščico hoče narediti več kakor celokupno udruženje SHS.

Poglejmo malo natančneje odkod se rekrutirajo naši opozicionalci in obsodba ni težka.

Največjo akcijo so zagnali o priliki volitev. Kaj so toraj? Brezvestni političarji in koristolovci. Udruženje hočejo vreči v žrelo neke politične stranke in s tem bodo vlekli dobiček.

Navadno so to najbolj znani prevratniki. Ustanavljali so že politično stranko invalidov. Ustanovili so v Mariboru že tudi svojo organizacijo in ji izvolili odbor. Osebe so nam jamčile za popoln uspeh v invalidskem vprašanju, pa niso povelze nobene akcije za to.

Članov niso pridobili, ker nimajo nobenega programa in nobenega smisla, zato so zopet popustili.

O priliki občnega zbora so nahujskali par delegatov s takimi navodili, da se jim je moral smejeti cel zbor. Ker se jim ne more nikjer posrečiti z demagogijo, pričenjajo z vpitjem in motenjem dela.

Ni čuda potem, da je morala ljubljanska podružnica, kakor tudi Izvršni odbor tako početje policijsko preprečiti.

Zato je žalostno, da je morala radi teh ljudi delati na občnem zboru pred vrati dvorane red policijska straža, ki pa ni ovirala nobenega poštenega tovariša, da je vstopil in povedal, kar mu je ležalo na srcu. Hoteli smo imeti le mir pred par ljudmi. Vpričo tovarišev iz vseh strani Slovenije se ni mogla izreči druga sodba, kakor proti demagoški opoziciji. In kakšno sliko smo odnesli, poleg vsega smotrenega dela, ki

ga vrši naše udruženje, kot ena najmočnejših organizacij?

Da nas je javnost pomilovala, ker v tako važni organizaciji ni edinstva.

»Slovenec« je to zapisal, ko je poročal o našem občnem zboru.

In zopet drugič je pisal informiran od opozicije, da se bo ustanovila organizacija invalidov na »krščanski podlagi«.

Ne vemo kako more prezreti urednik tako neestetično frazo.

Kaj pa je naše udruženje, ki ima okoli 100.000 članov, med 150.000 vojnimi žrtvami v državi, ali je mar samo muslimansko?

Nočemo napadati nedolžnih novinarski rac, povemo pa vednar, da se je »Slovenec« pustil o taki organizaciji potegniti od ljudi, ki so napisali v organizacijske popisnice, da so brez konfesije. Mi vemo dobro odkod izvirajo take besede, zato ne zamerimo nobenemu listu, tudi če kaj takega prinese. Prosimo jih le, da naj v interesu točnih informacij o invalidskih zadevah prinašajo le poročila Udruženja vojnih invalidov kraljevine SHS, ki je edina priznana organizacija vojnih žrtev v naši državi, je nepolitična in popolnoma stanovska. Vsaka druga organizacija, pa jim že naprej povemo, da nima obstoja in dvomimo, če jo bo oblast sploh priznala. Kar se pa tiče naše opozicije pa povemo, da jo bomo kmalu pošteno sčistili.

Mi pripuščamo delo vsakemu resnemu delavcu, ki jih imamo med seboj. Naši časi polni bridkih izkušenj so preresn, da bi se ukvarjali s kakimi opozicionalci. Komur pri nas ne prija naj gre. Naše udruženje nima smisla za opozicijo, ker ima preveč resnega dela.

Ako se bo dogodila kaka napaka od strani članov ali odbornikov jo bo pošten protivnih hitro izbrisal.

Pred rovarjenjem pa hočemo imeti enkrat za vselej mir.

Kje je rešitev našega vprašanja?

Precej časa je že od zadnjih volitev. Skupščina se je sestala, konstituirala in sedaj deluje. Izgleda, da bo zasedanje trajalo precej dolgo, vsaj po programu moremo tako soditi. Poleg tega nam je pričakovati rekonstrukcijo sedanje vlade.

Vse to nam je jasno, a nejasno je še vedno naše vprašanje. Zadnja poročila iz skupščine nas tolažijo s stanovanjskim zakonom, sodniškim zakonom, tiskovnim zakonom in invalidskim zakonom.

Ne izgleda, da bi mogli trdno upati na skrajšnje rešitev invalidskega vprašanja vsled tega, ker ni denarne podlage zanj.

Vlada je pričela delati zopet z dvanajstina. Sprejela je koncep marca zakon o proračunskih dvanajstinah za prihodnje četrtletje.

Na podlagi istega nam je jasno, da se naše vprašanje ne more rešiti tako, da bi bilo ugodno našim potrebam. V zakonu o dvanajstinah najdemo samo kredit za pokojnine vojnih žrtev v sedanji izmeri, drugega pa poleg rdnih vzdrževalnih sredstev nič. Znano nam je, kako so se nakazali sedaj krediti za socialne pomoči invalidom.

Invalidski odsek je stalno brez sredstev in izgleda, da bo na podlagi dvanajstin tudi v bodoče.

Dozdeva se nam, da bo proračunsko stanje trajalo zopet celo leto z dvanajstinami in to nas precej oddaljuje od poštene rešitve našega vprašanja.

Brez celoletnega stalnega proračuna nam ni upati na zadostne materijalne ugodnosti in zato tudi ni dovolj podlage, da bi se mogel naš bodoči zakon v bistvu načrta izvesti.

Ker bo, kakor že rečeno, skupščina v sedanjem zasedanju najbrž precej dolgo delovala, je

mogoče, da pride tudi naš zakon na vrsto, toda stal bi v tem slučaju kož telo brez hrane.

Čudno pa je le, da se misli kljub temu povišati državni invalidski davek.

Za to najde dovolj energije in možnosti, za pomoč vojnim žrtvam pa nikakor ne.

Mi smo danes v takem položaju, da potrebujemo nujno zakonske podlage, ki bo odpravila nevzdržno stanje.

Med staležem vojni žrtev je napravljena nasilna redukcija. Ena najglavnejših točk, ki jih mora vsebovati naš bodoči invalidski zakon, je zaščita proti redukciji.

Zato je zakon iz tega vidika zelo nujen, da ne ostane pri današnji situaciji, ki je pogubonosna za veliko večino vojnih žrtev.

V tem pogledu šmatramo pomoč za tako nujno, da je naše udruženje, ko je sprevidelo, da se sprejema zakon o dvanajstinah z vso vne-mo zahtevalo, da se že s tem zakonom razveljavi vse delo specialnih komisij in pripravi možnost revizije.

Na žalost vidimo, da zakon o dvanajstinah nima nobenih tozadevnih določb.

Zakaj so se specialne komisije ustanovile na podlagi zakona o dvanajstinah, da bi se pa ne mogle sedaj ovreči z enakim zakonom?

Ako bomo ostali še nadalje brez invalidskega zakona, za katerega imamo kakor rečeno slab izgled, bomo ostali tudi brez vsake zaščite napram redukciji in brez vsega drugega prava in ugodnosti, ki so odvzete veliki večini vojnih žrtev.

Naša organizacija mora torej vplivati na vlado in sedanjo skupščino, da brez vsakega odlašanja sprejme takoj invalidski zakon, ki je bil itak prvi na redu. Podvizajmo jih, da ga izroče na merodajno mesto, pred parlament, ki naj vendar izreče že tolikokrat obljubljeno končno razsodbo nad vojnimi žrtvami.

Toda sodba naj bo pravična in stvarna, da ne bo izgledalo tako, kakor danes po redukciji, ki je ne more priznati nihče.

Zopet glas o zakonu.

Skupščina bo sprejela stanovanjski zakon, invalidski zakon itd. Take so zopet službene vesti. Vedno ista tolažilna pesem. Ministrstvo za socialno politiko je izročilo načrt invalidskega zakona vsem ministrskim resorom. Vsi ministri bodo podali svoje izjave, nato bo parlamentarni odbor sprejel končno redakcijo invalidskega zakona, ki ga bo sprejela skupščina v tem zasedanju.

Vso to pot smo imeli priliko že večkrat slišati pod vsako vlado in to slišimo še danes. Kje so časi, ko smo delali mitinge po beograjskih Terazijah? Koliko tovarišev, ki so se jih udeležili, že ni več med nami? Od tega je že par let. Takrat ni nič zaleglo in pozneje tudi nič. Vedno smo se vdajali sličnim tolažbam, toda invalidskega zakona še danes nimamo.

Ali ne bo sedaj tudi tako, kakor je bilo že večkrat?

Minister za finance se bo izjavil o raznih nemogućnostih iz finančnega stališča, prometni minister bo ugovarjal proti železniškim olajšavam, zdravstveni bo smatral za preobtežljivo zastoj-sko zdravljenje, minister za trgovino in obrt zna biti proti prevelikemu poseganju invalidskih pravic v obrtne pravice itd.

Iz takih izjav zna nastati ali splošna zapreka proti invalidskemu zakonu, ali pa iziti tako skrupucalo, da bo mogoče še slabše od časnega invalidskega zakona.

Vse ugodnosti, ki so najvažnejše v socialnem vprašanju bi znale odpasti, ostala bi le bora pokojnica, o kateri ni vredno govoriti.

Tako bi se zares prilegal naslov »Zakon o pomoči vojnim žrtvam« mesto »o zaščiti vojnih žrtev«, kakršnen bi moral nositi ne samo naslov, temveč tudi vsebovati jedro.

Drugo vprašanje je zopet, ako bodo našemu zakonu zasigurali zadostno materijalno podlago, da se bo mogel izvajati. Dvanajstine ne kažejo tega in sprejet zakon zna tudi v tem slučaju čakati, če ne bodo ustanovili zares dobro materijalno podloženega samostojnega invalidskega narodnega fonda. Le samostojen, od drugega državnega proračuna neodvisen narodni fond bi mogel takoj zasigurati potrebna sredstva, ki jih mora zahtevati bodoči invalidski zakon. Sedanje dvanajstine, ki se bodo gotovo ponavljale, pa tega ne bodo zasigurale. Ne moremo se torej še popolnoma nič zanašati, da se bo naše socialno vprašanje v doglednem času zares zboljšalo. Mogoče, saj je že skrajni čas, da se bo vendar enkrat sprejel invalidski zakon. Toda pri tem ne sme biti pozabljeno, da je treba zasigurati zakonu tudi pravo podlago, da se bo mogel izvajati. Vojnim žrtvam je treba zasigurati zares socialno pravo v vsakem oziru, da se jim bo nudilo v človeški družbi ono mesto, katero so zaslužile.

Invalidski zakon mora popraviti vse ono gorje, katerega trpe danes vsled splošne brezbriznosti in kar je najhujše popolnoma neutemeljeno reduciranje. Torej čakajmo, kakšen bo rezultat naše dolgotrajne stanovske borbe.

Vsebina načrta invalidskega zakona.

»Jutro« od 17. t. m. prinaša glavne točke novega načrta invalidskega zakona, katerega je komisija pred kratkim izdelala.

Načrt v podrobnem še ni znan, zato bomo izrazili svoje mnenje šele, ko ga prejmemo in detajlno primerjamo.

Zaenkrat prinašamo našin čitateljem tekst, katerega povzemamo iz Jutra. Isti se glasi sledeče:

Razdelitev invalidov in višina invalidnine. — Doklade na invalidnino. — Narodni invalidski fond.

Ministrstvo za socialno politiko je izdelalo definitivni osnutek novega invalidskega zakona, ki bo med prvimi predložen v odobritev Narodni skupščini. Zakon deli invalide v dve skupini. V prvo skupino spadajo oni, ki so v vojaški službi od dneva mobilizacije po preteke 6 tednov po demobilizaciji zadobili kako poškodbo ali si nakopali bolezen, ki je zmanjšala ali popolnoma uničila njihovo sposobnost za pridobitno delo; v drugo skupino pa spadajo oni, ki so vršče vojaško dolžnost zadobili kako poškodbo ali bolezen v mirni dobi. Vse invalidske pravice se priznavajo vojakom, orožnikom, obmejnimi četami, delavcem vojnih zavodov in njihovim starešinam, kakor tudi osebam, ki so pri zasledovanju, spopadih ali obrambi meje zadobile kako poškodbo ali si nakopale bolezen.

Homo homini lupus.

Spominja me ta zločin na daljno rimsko dobo. Na mogočni, stari Rim, katerega zakone spoštuje in rabi naše pravosodje še dandanašnji. Stalo je tam svetišče boginje Veste. Noč in dan je moral goreti ogenj na žrtveniku in čuvajke tistega večnega ognja so bile žrvice, vestalke po imenu. Bile so to dekleta, ki so se morale odreči misterijam ljubezni. Gorje tisti, kateri je ugasnil na žrtveniku sveti ogenj. Bil je to znak, da je prelomila postavo in je spoznala misterij ljubezni. Niso tiste spraševali kako in zakaj, nego kaznovali, kakor je pisano.

Sodniki! Ako se vam ne zdi podoben ta slučaj z današnjim. Tam so kaznovali žrvice, ker jim je ugasnil sveti ogenj, danes nam je kaznovati žrvice, ki je sama pogasila sveti ognj.

Pripomnil sem to zato, da si lažje vsak izmed vas predstavlja zločin, ki stoji pred vami.

Sodniki! Moderna doba je prevrnila stare običaje, a v bistvu so ostali stari. Vi veste, kako nevarno je za vso človeštvo, ako bi se vse ženstvo udinjalo v žrvice modernih vestalk. Svet bi poginil in mi bi poginili z njim. Zato vam kažem ta greh, preveliki greh, da ga uničite v koreninah, da ne pride na beli dan, da ne pride na naše glave in nas ne osramoti v naši avtoriteti.

Predsednik sodnikov je pogledal toženko, ki je gledala na tožnika z začudenim posmehom v k tu stisnjenih ustnic in se nagnil sedeč nekoliko naprej.

Država daje invalidom sledečo pomoč:

brezplačno zdravljenje v bolnicah, (proteze in ortopedska sredstva, skrbi za njihovo strokovno izobrazbo, posreduje za delo, deli podpore in posojila za ustanovitev samostojnega gospodinjstva, izplačuje invalidnino, krije pogrebne stroške, in skrbi za dosmrtno vzdrževanje v invalidskih domovih v slučajih popolne nesposobnosti za delo. Nadalje predvideva osnutek podpore za člane rodbin padlih, umrlih ali pogrešanih vojakov.

Nadalje določa zakon ustanovitev

»Narodnega invalidskega fonda«,

za podporo invalidskih gospodarskih in dobrodelnih organizacij. Ta fond bodo tvorile glavni- ce dosedanjih fondov za invalide, ki so obstojali v Srbiji, Črni gori in v ostalih prečanskih pokrajinah. V prvih treh letih bo v državnem proračunu določenih za ta fond letno 20 milijonov dinarjev, a kasneje po potrebi. Nadalje se bo stekal v ta fond čisti dobiček državne razredne loterije. 4% od prodaje tobaka na debelo in 1% od prodaje na drobno, 5% brutto-dohodkov od kinematografov, nadalje po 1 dinar od vsakega oglasa v časopisju, 1% od čistega letnega dobička državne Hipotekarne banke in Poštnih hranilnice. Razen tega določa zakon še nekaj drugih virov. Minister za socialno politiko bo iz tega fonda določil vsako leto gotovo vsoto za posojila poljedelcem, obrtnikom in trgovcem, ki so invalidi, in sicer brez obresti ali pa z malenkostnimi obrestmi za daljšo dobo. Iz tega fonda bodo nadalje dobivali podpore tudi dijaki - invalidi. Končno se bo iz tega fonda dajala odkupnina za invalidnino: lahki: 3000 Din, težki 4800, se jim ista izplača naenkrat bodisi v denarju, bodisi v zemlji ali drugem materijalu.

Male prodajalnice tobaka se bodo oddajale v prvi vrsti invalidom. Monopolska uprava bo dolžna 50% dovoljenih novih prodajalnic tobaka oddajati invalidom. Invalidi bodo imeli tudi brezplačno vožnjo, ako bodo uradno poklicani k raznim oblastem.

Invalidnina se deli na štiri kategorije,

in sicer za lahke, težke, polne in pretežke invalide. Lahki so oni invalidi, pri katerih je sposobnost za pridobitno delo zmanjšana za 20 do 40 odstotkov, težki invalidi 50 do 70%, polni invalidi 80 do 100%, pretežki pa so oni, kojih delazmožnost je zmanjšana za 100% in jim je za življenje potrebna tuja pomoč in postrežba.

Višina invalidnine.

Navadni vojaki — lahki invalidi bodo dobivali letno invalidnino v znesku 480 dinarjev, težki 1400 Din, polni 2800 Din in pretežki 4800 Din. Kaplarji bodo dobivali za 5% višjo invalidnino, podnarodniki za 25%. Plače in pokojnine ne vplivajo na osebno invalidnino. Častniki in uradniki - invalidi, ki imajo pravico do pokojnine, bodo imeli pokojnino nastopnega višjega

»Kakšen je torej odgovor, obtoženka?«

»Vestalk niso vprašali,« je odgovorila obtoženka, »kako se je zgodil zločin, nego so jih brez vprašanja kaznovali, da za kaznijo skrijejo svojo lastno krivdo. Zakaj vam torej moj odgovor, ko pa še ni obtožen krivec mojega zločina.«

»Hm,« je rekel predsednik sodnikov.

»Hm,« so rekli vsi in videlo se je, da mislijo. Samo tožnik je gledal obtoženko in rekel: »Sodniki! Grešnica priznava!«

Triumf je bil v njegovem glasu.

»No, izrekla še ni tiste besede,« je odgovoril predsednik sodnikov.

Obtoženka pa je rekla:

»Kaj naj vam še rečem?«

»Odgovori na obtožbo tožnika.«

»Odgovorila sem.«

»Jasneje odgovori! Tako odgovori, da bodo vsi vedeli. Si kriva, ali nisi kriva?!«

Teda se je obtoženka obrnila k vsem.

»To morate vi odgovoriti. Jaz lahko samo povem toliko: Vestalke so bile kaznovane, ker jim je ugasnil ogenj, izročeni v varstvo. Kako morete kaznovati mene, ker sem ugasnila še nezagorevni ogenj, kateri mi ni bil izročeni v varstvo, nego ukraden nekje in prinešen v moj šotor, da ga žrtvujem?!«

Obtoženka je obmolnila.

Sodniki so gledali na njo, kakor bi gledali na nepoznano in nezanimivo osebo, slučajno gredečo mimo njih.

»Ona je priznala,« so rekli. Ko so to rekli, so pogledali v papirje pred njimi ležeče.

čina, oziroma skupine. Invalidi - nižji oficirji, kapelniki in vojaški duhovniki bodo na račun invalidnine dobivali letno: lahki invalidi 1800 Din, težki 3600 Din, polni 4800 Din in pretežki 12.000 Din. Invalidi - višji oficirji, kapelniki in svečeniki, bodo prejeli na invalidnini: lahki: 300 Din, težki 4800 Din, polni 6000 Din in pretežki 15.000 Din. Vsi ostali državni uradniki, ki niso rezervni oficirji, bodo prejeli invalidnino nižjih oficirjev po stopnji njihove nesposobnosti. Invalidnina se bo izplačevala istočasno s plačo, oziroma pokojnino in dokladami.

Pretežki invalidi, ki so slabi, slaboumi in oni, ki so izgubili obe roki ali obe nogi, in so popolnoma nesposobni za delo, bodo sprejeti v posebne invalidske domove, kjer bodo imeli do smrti vso potrebno oskrbo. Za časa vzdrževanja v invalidskih domovih bodo prejeli tretjino prdprisane invalidnine. Ako pa stanujejo taki invalidi pri svojih rodbinah ali pri tretjih osebah, bodo prejeli dokler se njih stanje event. ne zboljša, poleg invalidnine še posebno doklado v znesku 3600 Din letno. Siromašni invalidi, stari nad 60 let, bodo dobivali brez ozira na stanje njihove invalidnosti, invalidnino polinvalidov.

Težki in polni invalidi, ki so siromašni, a pretežki brez ozira na materijalno stanje, bodo imeli še posebne doklade:

za zakonsko ženo, za vsako zakonsko ali nezakonsko dete šestino invalidnine. To pravico na doklade pa priznava zakon za otroke samo do dovršenega sedmega leta, preko te starosti pa samo za one otroke, ki redno obiskujejo šolo, kakor tudi za one, ki so povsem nesposobni za duševno ali ročno delo. Za vakega roditelja, ako so stariši siromašni in nesposobni za delo, bodo prejeli težki, polni in pretežki invalidi, dokler so jim edini hranilci 240 Din letno. Aktivni, vpokojeni in rezervni oficirji, podoficirji in uradniki ne bodo prejeli rodbinskih dokladov po tem novem zakonu, ampak po posebnem zakonu za aktivne oficirje, podoficirje in ostale državne uradnike. Siromašne rodbine padlih, umrlih ali pogrešanih vojakov, kakor tudi siromašne rodbine polnih in pretežkih invalidov, bodo prejemale na ime invalidnine: Vdova brez otrok 50% invalidnine polnega invalida, z enim otrokom 54%, z dvema otrokoma 75%, s tremi otroci 85% in s štirimi ali več otroki celo invalidnino. Invalidske sirote (brez očeta in matere): Edina sirota prejema invalidnino, določeno za vdovo polnega invalida, ako pa je sirot več, se invalidnina stopnjema povišuje. Za pogrebne stroške invalidov se bo izplačevala rodbinam umrlih invalidov trimesečna invalidnina polnega invalida.

Čitajte stanovsko glasilo!

Pridobivajte naročnikov!

Vstal je zopet tožnik. Srdito je bilo njegovo obličje. Le v očeh ni bilo srda. Zadovoljnost je bila v njih. Rekel je s trdnim glasom:

»Sodnik!... Slišali ste njeno besedo. Njeno drzno priznanje. Sodite! Vi ste poklicani, da obvarujete človeštvo pogina. Vi veste, kako se širi med človeštvom kult ljubezni. Da bi se posvečale za žrvice ženske, ki niso zale, naj bi se trpel ta kult. A same prekrasne so, ki se posvečajo žrečam kulta ljubezni... One, ki bi naj oživilje ideale, speče v moških prsih, se rogajo tistim idealom. One so, ki pogubljuje nas, ki nosijo te ideale v prsih. One so, ki nam s silo trgajo iz duš naše ideale...«

Glasno, histerično se je nasmejela obtoženka.

»Vi ste,« je rekla in se ozrla po vseh, »ki jih prinašate v moj šotor, da se ne zaprašijo v vaših domovih, tako vzorno čistih.«

Vsi v dvorani so se zganili. Porotniki so jeli gledati drug na drugega, poslušalci so jeli nekaj šepetati med seboj, časnikarji pa so pisali z neverjetno naglico. Le sodniki so sedeli, kakor bi ne slišali ničesar in njih bele brade se niso niti zganile.

Tožnik pa je nadaljeval, preziraje besede toženke:

»Žal, nimamo še pisanih zakonov, ki bi predpisovali kazen za ubijanje idealov, kakor še nimamo zakonov, ki bi kazali žrtvovanje neporojenih duš. A imamo zakone, ki prepovedujejo uničenje glasu življenja, zato naj oni kaznujejo ob enem tudi ubite ideale in žrtvovane neporojene duše. Obtoženka se izgovarja, da ji

Naše gibanje.

Skupščina izvršnega odbora v Zagrebu.

Ivršni odbor v Zagrebu je imel svojo redno skupščino dne 4. in 5. aprila t. l. v prostorih gasilskega doma na Savski cesti.

Vodil ga je tovariš Abramović.

Po običajni izvolitvi funkcionarjev za zbor, je najprej predsednik tov. Grubič, potem pa še ostali odbor razložil delo Izvršnega odbora. Izšel je »Ratni Invalid«, ki prinaša celokupni izveštaj dela Izvršnega odbora ter bilance. Obstoja še 68 podružnic, od katerih ena petina slabo deluje. Izvršni odbor ima še večje neprilike od strani opozicijonalcev kakor pri nas v Sloveniji, kjer imamo le par kričačev, tamkaj pa je struja po večini neinvalidov, ki izdaja v preslepljenih invalidov celo svoj list pod imenom »Hrvatski Invalid«.

Napram vojaškim in civilnim oblastem se odbor pohvali, da so delale skupno z udruženjem in postopale precej zadovoljivo.

V pogledu združništva je opaziti, da stoje na Hrvatskem že precej visoko. Potom stvarne lotrije so pridobili od nekega posestnika mizarstvo in rezarsko delavnico, ki reprezentira vrednost okoli 116.000 Din. Akcija za vpeljavo te delavnice je v teku in upati je, da bo mogoče v kratkem zaposliti več vojnih žrtev. Proti redukcijam so zaprosili sodišče in občine, da pozovejo invalide, ki so reducirani radi nezadostnih dokazov naj zbero podatke. Središnji odbor priključuje te dokaze spisom pri ministrstvu socialne politike, katere potem vrača sodnemu stolu na postopanje.

Za združništvo imajo enake težkoče kakor povsod. Kakor že omenjeno so pridobili delavnice, ne morejo pa pričeti s popolnim delom, ker ni sredstev in nobene državne pomoči.

Izvršni odbor zbira dohodke od 3 pro mile monopolskih pripadkov, od dotične svote pa ima mnogo izdanega na posojilih. Odbor je moral vsled raznih neprilik odpisati oziroma zgubiti več posojil.

Zadruga, v kateri delujejo nekatere manjše delavnice, izkazuje čisti dobiček 65.634 Din 25. p. V splošnem pa izkazuje bilanca Izvršnega odbora za preteklo leto primankljaj 36.509 Din 22 p, ki nastaja ravno vsled silnih votiranj za združništvo.

Od središnega odbora sta prispela na skupščino kot delegata tov. Mrvaljevič in Kosanović. Izvršni odbor iz Ljubljane pa je zastopal tovariš Štefe. Izvoljen je bil odbor pod predsedstvom Dušana Grubiča, majorja-invalida iz Zagreba.

Tudi takozvani Središnji invalidski zadrugi v Zagrebu se je izvolil posebni odbor, kateremu predseduje istotako tov. Grubič.

Poslali so udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju, ki se glasi: »Delegati invalidov Hrvatske in Slavonije, zbrani na glavni letni skupščini v Zagrebu, pozdravljajo Vaše Veličanstvo kot svojega vrhovnega protektorja društva s prošnjo,

da Veličanstvo omogoči donošenje humanega in pravnega invalidskega zakona, na katerega vojne žrtve željno čakajo.«

Brzojavka je bila sprejeta z burnimi pozdravi »Živio kralj!«

V imenu Slovenije je tov. Štefe obširno obravnaval svoje utise do dela zagrebškega izvršnega odbora in z zadovoljstvom konstatiral veliki napredek in konsolidacijo invalidov iz Hrvatske in Slavonije. Zavračal pa je one invalide, ki se nahajajo oddeljeno posebej organizirani. Poročal je naj se naše udruženje ogiblje strankarstva, nakar je sporočil pozdrave iz Slovenije.

Skupščina je trajala 2 dni in je debatirala o vseh detajlih celokupnega dela Izvršnega odbora v Zagrebu, mestoma prav z vehemenco. Vidi se, da tudi zagrebški Izvršni odbor zelo napreduje, posebno pa na zadržnem polju.

Proti koncu je skupščina sprejela še obširno resolucijo, z nalogom, da se odpošlje na vsa merodajna mesta.

Resolucija obsega sledeče točke: Skupščina apelira na Središnji odbor, da z Izvršnimi odbori solidarno zavzame energično stališče in zahteva, da narodna skupščina v tem zasedanju sprejme definitivni invalidski zakon, ki mora biti ravnopraven za vse naše vojne žrtve in obsegati vse njihove vitalne interese. Najostrejša obsoja vse dosedanje kabinete, ker zakona že 6 let niso sprejeli.

Od Središnega odbora se zahteva, da izkoristi vsa sredstva, da bodo izplačani zaostali invalidski prejemki, ki jih dolguje država.

Najenergičnejše obsoja delo specialnih komisij, ki so polovico invalidov proglasile za neinvalidne, jih zmetale na ulico in jim odvzele nadaljno možnost obstanka celo težkim invalidom. Pod vsako ceno mora Središnji odbor izvojevati od kraljevske vlade hitra postopanja obnov za vse slučaje redukcij in sicer pred sprejemom invalidnega zakona.

Zahteva tudi, da se krivci teh invalidskih udarcev eksemplarno kaznujejo. Skupščina apelira naj se v bodoče posveti mnogo več pažnje na invalidske zavode, dečje domove sanatorije in bolnice, da se jih kontrolira, gradi in razširja.

Dalje, da udruženje aktivno sodeluje v vseh poslih z invalidi in zavodi, posebno pri nameščanju personala in nabavah materijala. Vlada naj kupi posestvo »Veliki Tabor« v Desiniču, za lečenje bedne tuberkulozne dece in invalidov.

Protestirajo proti organom, ki tirajo nezmožne tovariše v tlako ter proti temu, da vojne žrtve ničesar ne prejema, plačeveti pa morajo invalidski davek.

Zasigurati se mora bolnim tovarišem lečenje v kopelih po Hrvatski in Slavoniji v čim večjem številu.

Tako se je izvršila skupščina naših tovarišev v Hrvatski, ki trpijo z nami vred iste potrebe in muke in se borijo z nami za skupni obstanek.

Iz občnega zbora v Kranju. V nedeljo, dne 29. marca 1925 se je vršil redni občni zbor podružnice, v dvorani Ljudskega doma v Kranju. Za predsednika občnega zbora je bil izvoljen delegat Izvršnega odbora tov. Benedik.

Predsednik podružnice tov. Gros je konstatiral, da je bil občni zbor pravilno sklican in objavljen, nadalje je konstatiral sklepčnost in podal predsedstvo tov. Benediku. O delovanju podružnice je poročal tov. Benedik, ker je pred kratkim napravil revizijo poslovanja. Blagajniško stanje izkazuje čistega 4613 Din 74 p. Poročal je za nadzorni odbor tov. Lukanc, ki je smatral vse poslovanje v redu. Odboru je bil izrečen absolutorij.

Tov. Benedik je razložil vse delo udruženja in pozival člane, naj podpirajo svoje voditelje.

Izvoljen je bil novi odbor iz tovarišev: Predsednik Jože Vodir, podpredsednik Gros Nikolaj, tajnica in blagajnica Tončka Schwarzova, odbornika Franc Knific in K. Rakovec, namestniki Lampret Jožefa in Krč Karla. Nadzorni odbor Kaplenik Blaž, Orehar Ivan in Lukanc Peter, namestnika Florjančič Ana in Jakše Ivana. Tov. Schwarzova poroča, da je prejela podružnica od tovarne tkanin v Kranju 30 m platna, ki se bo razdelilo med najrevnejše vdove, ki imajo več nepreskrbljenih otrok. Ravateljstvu tovarne pa se izreče najlepša zahvala.

Zagorje ob Savi. Občni zbor podružnice se je vršil dne 1. marca t. l. v gostilni Kat. Kovarčeve v Toplicah. Ob 2. uri popoldne ga je otvoril tov. Drnovšek s pozdravom. Za predsednika občnega zbora je bil določen tov. Sterle, delegat iz Ljubljane, za zapisničarja tov. Križaj, za overovatelja pa tov. Pungartnik in Vepotnik. — Tov. Drnovšek ni pohvalil delovanja, povod je slabo zanimanje članstva, za kar gre pripisovati razmeram, ker še nimamo invalidskega zakona. Tajnik tov. Kösel je podal tajniško poročilo predvsem o vlogah.

Blagajniško stanje pa izkazuje čistega 309 Din. Ker ni bilo ugovorov, je bil izrčen odboru absolutorij. Tov. Sterle je pojasnil obširno borbo za zakon. Tov. Kösel je pripomnil k njegovim izvajanjem, da se vedno obljubljuje pa nikdar noče biti pozitivnih uspehov. Vprašal je, kje so vse zaostale pokojnine. Trdil je, da sta baje delegata Izvršnega odbora glasovala proti zvišanju dohodkov trafikantom, na kar mu je pojasnil tov. Strle dejstvo. Tov. Kösel je grajal, da dobivajo invalidi posojila pri Izvršnemu odboru z obrestmi. Tudi o tem mu je odgovarjal tov. Strle. Bodi pripomnjeno, da fin. pravilnik predvideva sicer posojila le z obrestmi, vendar pa Izvršni odbor ni tako postopal, razun če je kdo prostovoljno plačal obresti.

Odbor je bil izvoljen konstituiral pa se je potem na prvi seji dne 8. marca t. l. sledeče: Predsednik tov. Pungartnik Gregor, podpredsednik Vipotnik Vinko, tajnik Sekovšek Ferdinand, blagajnik tov. Veber, odbornik tov. Robavs Peter, nam. Jurca Albin, Rancinger Marija

življenje, ki ga je udušila, ni bilo izročeno v varstvo. Ona hoče reči, da življenje še ni bilo rojeno in da noče materinstva in da je materinstvo le last in pravica volje vsake ženske. Pravim vam pa jaz, da po naših zakonih materinstvo ni last in pravica volje vsake posamezne ženske, nego last in pravica volje nas vseh. Ona je, ki je nam vsem zagotovila rojstvo!

Zato, sodniki, sodite, ker je ona materinstvo, last in pravica volje nas vseh darovala misteriju kulta ljubezni!

Pomolčali so sodniki za trenutek. Nato pa se je obrnil predsednik sodnikov k zagovorniku:

»Zagovornik!?... Hočete govoriti?«

Bilo je v mrtvih besedah sodnikovih, kakor da hoče reči: Dokončaj še ti svojo dolžnost, da bo, kakor je predpisano in da ne bodo ure brez nagrade.

Tedaj se je dvignil zagovornik:

»Gospoda,« je spregovoril s prijetnim, baritonovim glasom. »Soditi vam je to žensko, ki je sama priznala, česar jo dolži tožnik, ki pa si ne šteje v greh tistega, za kar jo hočete soditi. Vi vsi veste, da je beseda »greh« iznajdba ljudi. Vsi ljudje so pa grešniki. Zakaj, otrok se imenuje po očetu, kakor se imenuje delavec po delu, ki ga je opravil. Greh, to je taka reč, da človek, ako ga naredi sam, noče priznati, da je grešil. A če greši njegov sočlovek, tedaj se zgraža nad njim. Greh je iznašel človek, da z njim oblati sočloveka. Iznašel ga je zato, da bi pokazal, kako je sam čist. Zato, gospoda, stoj

pred vami težka naloga: Soditi vam je človeka! Kako boste sodili, da se ne zgodi človeku in da ne bo krivice na vas?!... Po svojih srcih, gospoda, boste sodili, zakaj obtoženka je človek in vi ste ljudje. Njen greh je človeški, kako so vaša srca človeška. A človek naj sodi človeka po človeški.

Tožnik vam je dal nekaj primerov o grehu vestalk in njega kaznih. No to je bila sodba nečloveška, kakor je bila tista postava nečloveška. Jaz vam pa hočem povedati o veliki nadčloveški sodbi, da boste lažje našli človeško sodbo.«

Prenehal je za trenutek, kakor da s tem molkom stavi zvezdico k drugemu poglavju svojega govora. Nato pa je nadaljeval s pripovedovalnim glasom:

»Daleč tam na jutrovem leži dežela. Bedna je ona sedaj in pusta. Bednini pasejo svoje črede po njej. A v tistem času, ko se je godilo to, kar vam pripovedujem, je bila bogata in blagostanja polna.

Živel je v tisti deželi človek, veliko pred bogom in velik pred ljudmi, mogočen v dejanju in moder v besedi. Nikoli ni bilo takega pred njim, nikoli za njim. Sloves je šel o njem od vzhoda do zahoda, zakaj pravičnejšega človeka še ni videl nikdo. Njegova pravičnost je bila pravičnost boga, modrost njegova modrost boga, njegova mogočnost, kakor mogočnost boga. Učil je narod v tej deželi prečuden nauk, kakoršnega še ni nikdo učil pred njim in nikdo za njim. Učil je ljubezen. Učil je ljubiti svojega sočloveka, učil je strogost k samemu sebi, a velikodušnost in prizanesljivost k svojemu sočloveku.

Zakaj le tisti, ki je strog k samemu sebi, ve, kaj je velikodušje.

Veliko jih je bilo, ki so hodili poslušati njegovo učenje. Mnogo jih je bilo, katerim ni ugajalo njegovo učenje. Zakaj, ni lahko delo ljubiti svojega sočloveka, če ni to ravno njegova žena ali lastni otroci. Še težje je odpuščati svojemu sočloveku, saj še lastni ženi in otrokom ni mogoče kar tako odpustiti njih postopek. Zakaj, tisto odpuščanje je, kakor če bi skelečo ramo na telesu hotel zaceliti z eno samo besedo. Še težje pa je biti strogemu k samemu sebi, ko vendar vse, kar dela, dela pravilno. Neizpolnjivo pa je biti prizanesljiv in velikodušen k svojemu sočloveku. Kakor če bi mi kdo zažgal hišo, ali zapeljal ženo, a jaz ga bom zato še pogostil. Naj ljudje ne delajo, kar meni ne ugaja in me žali, pa ne bo trebalo odpuščati, ne biti prizanesljiv in velikodušen.

Tako so mislili in vroče sovražili tistega velikega človeka. Tako so ga zasovražili, da so mu želeli smrti. Njih želja se jim je zdela nad vse pravična in modra, zakaj, poznani so bili med narodom, da so najpravičnejši in najmodrejši. Da pouče narod, so mu govorili:

— Po deželi hodi človek, ki vam govori nenavadne reči. Ljubite, govori, svojega sočloveka. Vi pa veste, da je ljubezen najlepši dar, s katerim morete obdariti tistega, ki je v vaših očeh vreden tega daru. Kako bi mogli nagraditi s tistim najlepšim darom tistih, ki vam delajo zlo?!...

(Dalje prii.)

in Vomelj Miha. Nadzorni odbor Križaj Ivan, Drnovšek Rudolf in Gluholz Miha, nam. tov. Hojnik Franc in Koželj Franc. Podružnica bo imela nadalje svoj lokal za seje pri g. Dolinšku v Zagorju. Seje se vrše parmanentno vsako prvo nedeljo v mesecu ob 10. uri dopoldne. Poslovanje za članstvo pa se vrši med delavnimi urami pri tajniku tov. Sekoyšku v Zagorju št. 125 (fotografski atelje).

Občni zbor podružnice se je vršil 22. februarja 1925 v dvorani hranilnice in posojilnice v Cerknici ob navzočnosti delegata iz Ljubljane tov. Mlekuža. Udeležba je bila vsled slabega vremena jako slaba. Delegat je prav natančno pojasnil položaj vojnih žrtev in Udruženja. Blagajna izkazuje do dneva občnega zbora čistega 1034 Din 70 p. Tajnik je na kratko pojasnil delovanje podružnice in grajal, da je med članstvom premalo zanimanja za svojo organizacijo. Nato je bil izvoljen nov odbor, v katerem so povečini člani starega odbora, ki se je pa potem vsled nekega nedostatka nekaj spremenil, tako, da obstoji sedaj iz sledečih tovarišev: predsednik Zupan, tajnik in blagajnik Mlinar, odborniki Šivec, Škerl, Rožanc, v sekciji vdov Bajt in Debevc, nadzorni odbor Franc Benčan, Zorc in Rot. Namestniki odbora Kermavner, Čekada, Rot, namestnica Meden, namestniki nadz. odb. Frank in Rožanc, za deleg. Mlinar, nam. Šivec, nakar se je takoj občni zbor zaključil.

V Brežicah se je vršil občni zbor podružnice dne 19. III. t. l. v gostilni g. Grobuška. — Otvoril ga je podpredsednik tov. Žerjav. Prisostvoval je delegat izvršnega odbora tov. Tomc, ki je vodil občni zbor in ob začetku jako stvarno pojasnil vsa vprašanja, ki se tičejo vojnih žrtev. Ker je nastala v prejšnjem odboru neka vrzel in je moral prevzeti tajniške in blagajniške posle neurejene tov. Klofutar, ni zamogel podati dovolj točnih podatkov o delovanju. — S tem, da je prišel on v nov odbor, in prevzel notranje vodstvo podružnice, je podano zopet jamstvo, da bo podružnica v bodoče najvzornejše poslovala.

Nov odbor sestoji iz tovarišev: upravni: preds. tov. Žerjav, tajnik in blagajnik tov. Klofutar, odborniki tov. Cizelj, Vidmar in Bratanič, namestniki tov. Volčjanšek, Ivekovič, Iljaš, nadzorni: preds. tov. Petan, odb. tov. Pintarič, Molan, nam. Zakšek in Ivanjšek. Poverjeniki za Pišce Ana Sušin, za Zakot Ivan Habinc, za Artiče Josip Vimpolšek, za Pleterje Pavel Bahč, za Bizeljsko Ivan Iljaš in za Globoko Vinko Kranjčič.

Podružnica Ljubljana opozarja svoje člane in članice, da se bližajo časi, ko bodo vojni invalidi in vdove dosegli razne ugodnosti in to le potom svoje organizacije. V dosegu teh ugodnosti opozarjamo že danes invalide in vojne vdove, da bo moral biti vsakdo redni član organizacije. Neredni člani in članice ter neorganizirani se ne bodo mogli upoštevati. Enako se opozarja vse člane in članice, da se bodo razne njihove prošnje upoštevale le tedaj, če bodo redni člani, t. j., da redno plačajo članarino, da imajo nove članske knjižice. Še enkrat opozarjamo vse že organizirane člane in članice, naj redno plačujejo članarino ter naj si nabavijo nove članske knjižice. Mnogo je članov in članic, ki že za leto dni ali še več dolgujejo članarino in si ne preskrbijo novih članskih knjižic. Vabimo pa tudi one invalide in vdove, ki še niso organizirani, da tudi oni pristopijo k organizaciji, ker le v slogi je moč in le potom organizacije bodo dosegli razne ugodnosti.

Nadalje prosimo vse člane in članice, zlasti one, ki še niso naročeni na naš list »Vojni invalid«; naj to nemudoma store, ker potom lista bodo informirani o vsem, bodisi glede ugodnosti ter v razvoju organizacije.

Tovariši in tovarišice, pojdimo na resno delo. Nehajmo z razdiranjem in videli bomo, da bode naš uspeh v bodoče podvojen.

Odbor.

Dramatični odsek. Naši vrli igralci so v zadnjem času zopet dvakrat nastopili in sicer dne 22. marca 1925 v kamniškemu domu v prid podružnice v Kamniku, na velikonočni ponedeljek pa v Mengšu za ljubljansko podružnico. Videlo se je, da njihov trud ni bil zastonj. Kolikor bolj opazujemo razvoj dramatičnega odseka, temveč zmožnosti se nam pokaže v naših diletantih. Izpopolnili so si svoje vrste z osebami, ki umejo zares predvajati posamezne vloge in so pri tem zelo požrtvovalni. Pri tem gre vsa čast cenj. damam, ki se z vnemo žrtvujejo v naši igri v prid vojnih žrtvam, poleg članov invalidov, o katerih bi človek sicer ne mislil, da imajo toliko

zmožnosti na dramatičnem polju. Našim podružnicam priporočamo, ako jim je mogoče s pomočjo tako izpopolnjenega dramatičnega odseka prirediti na domačih odrih predstave. Dopisi se naslavljaajo na dramatični odsek UVI v Ljubljani. Študira se vedno nove, jako razvedrilne igre.

Podružnica v Kamniku je priredila dne 22. marca t. l. gledališko igro v dvorani »Kamniškega doma«. Igral je dram. odsek iz Ljubljane, Charleyevo teto. Občinstvo se je prav iz srca nasmejalo, za kar gre vsa zasluga vrlim igralcem in igralkam. V materjalnem oziru bi bila pa predstava lahko boljša, da ni isto popoldne začel nov kinematograf. Vsa čast požrtvovalnemu dramatičnemu odseku ter prisrčna zahvala vsem cenj. posetnikom, posebno pa upravi Narodne čitalnice in onim, ki so pripomogli do lepe prireditve. Podružnica prosi tudi v bodoče, da slavno občinstvo poseča v lepem številu prireditve v prid revnim vojnim žrtvam.

Iz odra. Podružnica ljubljanska je dobila na velikon. ponedeljek v najem dvorano Društvenega doma v Mengšu, kjer je priredil dramatični odsek igro »Charleyeva teta«. Vsa čast požrtvovalnim mengšanom, ki so šli prireditvi vsestransko na roko. Tudi udeležba je bila povoljna. Igralci so se potrudili, da so svoje vloge zares častno rešili. Tako možke, kakor damske vloge so se kar kosale med seboj. Izraziti moramo najiskrenejšo zahvalo g. kaplanu, ki je bil vsestransko veljan pomagati. Tudi vsem drugim gospodom, ki so pomagali na odru in drugod gre najprisrčnejša zahvala. Posebno zahvalo pa zasluži mengeška godba, ki je prav ubrano in pridno svirala med pavzami ter pred predstavo in po predstavi na frgu.

Uradni del.

Za zdravljenje. Podružnica udruženja vojnih invalidov kraljevine SHS v Ljubljani obvešča vse svoje člane, ki bolujejo na pljučih, da se lahko poslužijo zdravljenja v zdravilišču na Golniku na Gorenjskem. Zdravilišče je higijenično urejeno s prav dobro zdravniško oskrbo. Že več članov se je tam izboljšalo ali popolnoma ozdravelo.

Reflektanti za ozdravljenje naj vložijo svoje prošnje na oddelek za socialno politiko v Ljubljani s priloženim zdravniškim izvidom potom podružnice, katera potrdi, da je imenovani faktično njen redni član.

Odda se mesto poduradnika pri okrajnem sodišču v Murski Soboti ali pri kakem drugem sodišču mesto poduradnika ali sodnega sluga, ki bi se izpraznilo vsled premestitev po tem razpisu. Prošnje je vlagati v smislu člena 10 čin. zak. do 25. aprila t. l.

Pogoji za žrebanje dobitkov srečk Dubrovnške efektne loterije Udruženja vojni invalidov kraljevine SHS, podružnice v Dubrovniku, (Dalmacija).

(Dovoljena z odobrenjem ministra za kmetijstvo in vode broj 2610-I. od 26. januarja 1925.)

Ta loterija ima 60.000 srečk z 250 dobitki in sicer 227 v gotovini, 23 pa v premičninah in nepremičninah.

Dobitki so sledeči:

Največji dobiček: dvanadstropna hiša v lepi legi s 6 sobami, kuhinjo in pritliklinami, z vodo in električno napeljavo.

Premičnine:

1. Pohišstvo iz bukovega lesa: 1 velika, 1 mala omara, 1 velika miza, 6 stolov preoblečenih z usnjem.

2. Kompletna spalna soba iz bukovega lesa, 2 postelji, 2 omari, 2 nočni omarici, 1 kristalno ogledalo.

3. Spalna soba: 1 postelja, 1 omara, 1 nočna omarica in umivalnik.

4. Kuhinjsko pohišstvo: 1 omara, 1 mizica, 2 stola, štelaza in klop.

5. Singer šivalni stroj.

6. Turški namizni prt (z zlatom vezan).

7. Turški manjši namizni prt.

8. Turški manjši namizni prt.

9. Velika perzijska preproga.

10. Preproga za divan.

11. Toaletna garnitura za potovanje.

12. »Manicur« štatlja.

13. 10 srečk, od katerih vleče vsaka po eno usnjato damsko torbico (tu se vleče 10 številok).

Vsi predmeti so popolnoma novi.

V gotovini:

1. 27 dobitkov po 200 Din.

2. 100 dobitkov po 150 Din.

3. 100 dobitkov po 100 Din.

Žrebanje 5. septembra 1925.

Cena srečki 10 Din.

Izročitev, oziroma izplačevanje dobitkov se vrši na dan vlečenja, najkasneje pa v roku 90 dni po žrebanju. Vsi dobitki so prosti odbitkov davka, razun glavnega, ki se mora podvreči zemljiškoknjižnemu vpisu.

Izžrebane številke se objavijo v »Ratnem Invalidu« in drugih listih. Loterija je pod državnim nadzorstvom. Čisti dobiček je namenjen za siromašne žrtve.

Naročila iz cele države se pošiljajo na

Efektno loterijo U. V. I., Dubrovnik,
ulica izmedju Polača 352.

Natečaji za restavracije.

V »Uradnem listu« št. 32 so razpisane sledeče kolodvorske restavracije:

1. okrepevalnica na postaji Grobelnem.

V uporabo se prepusti kiosk v zaprti verandi postaje.

Ponudbe, kolekovane s 100 Din do 20. IV. t. l. ob 11. uri v zapečatenem zavitku z napisom: »Ponudba k št. 61.010/VI. 25 za kolodvorsko okrepevalnico na postaji v Grobelnem.«

2. kolodvorska restavracija na postaji v Novem mestu.

V uporabo se oddajo: točilnica, 1 restavracijska soba, 1 kuhinja, 1 klet, 1 shramba za jedila in dve sobi za stanovanje v poslopju na postajnem prostoru, ki je last sedanjega restavraterja: To poslopje se mora dogovorno s sedanjim lastnikom odkupiti.

Ponudbe, kolekovane s 100 Din vložiti v zapečatenem zavitku z oznako: »Ponudba k št. 61.979/VI—25 za kolodvorsko restavracijo v Novem mestu« najkasneje do 21. aprila t. l. ob 11. uri.

Vse ponudbe se vlagajo na direkcijo drž. železnic v Ljubljani. Pri isti direkciji (kasarna vojvode Mišiča, Maistrova ulica št. 3, soba št. 1) se dobe vsa podrobna pojasnila.

Dražba se vrši pri ekonomskem oddelku direkcije soba št. 3 (Gospodsvetska cesta, poslopje bivšega inšpektorata.)

Naši grobovi.

Sv. Peter v Savinski dolini. Z žalostnim srcem naznanjamo vsem vojnim žrtvam, da smo izgubili za vselej našega ljubljene prijatelja in velikega dobrotnika Antona Kozmela iz Št. Petra. Dolgo se je mučil, dne 31. marca t. l. pa ga je zgrabila bela žena smrt. Kako je bil spoštovan tovariš, se je videlo na pogrebcih, ki so ga z žalostnim srcem spremljali k večnemu počitku. Umrli tovariš je bil blag in dober, delal je pri bivši podružnici. Ni bilo zadosti samo duševno delo, tudi materijelno je pomagal. Da bi le imelo udruženje več takih dobrotnikov. Zato ne bomo našega blagega tovariša nikdar pozabili.

Umrli je skladiščnik protezne delavnice v Ljubljani, invalid Franc Podmenik. Pogreb se je vršil na velikonočni ponedeljek. Pevski zbor gojencev invalidskega doma je zapel pri pogrebu žalostinke. Ob odprtem grobu je govoril g. Meznarič ter se poslovil od njega v imenu naših opozicijonalcev. Le Meznaričeva zasluga je namerič bila, da je pokojnika, ki je bil nekdanj vnet član in sodelavec v udruženju, pripeljal na pot izključitve iz organizacije. Vsaj mrtvega tovariša, bi s svojimi idejami lahko pri miru pustil. Invalidu Podmeniku želimo naj v miru počiva, njgovim ostalim pa izrekamo iskreno sožalje.

Izvršnemu odboru udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot

v Ljubljani.

Podpisani potrjujem, da sem dne 27. marca t. l. prejel s pošte Št. Rupert pri Mokronogu 300 Din (tristo dinarjev), nakazanih po Izvršnemu odboru udruženja vojnih invalidov v Ljubljani, kot enkratno denarno podporo, za kar se odboru iskreno zahvalim.

Kamnje pri Št. Rupertu, dne 31. marca 1925.
Anton Gorenc.

Zahvala. Podpisani Ivan Oder iz Št. Lovrenca na Pohorju se zahvaljujem Izvršnemu odboru v Ljubljani za naklonjeno mi podporo 250 Din kot pogoreleu.

Podpisana se iskreno zahvaljujem Izvršn. odboru za prejeto podporo, katero sem hvaležno sprejela 20. III. 1925. Angela Trbovc.

Odgovorni urednik: Peček Janez.

Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.